

De midler, der bliver frigjort med indførelsen af netværksanbringelser og omlægning af indsatsen for de store børn, anvendes stort set alle til at finansiere de mange øvrige kvalitetsforbedringer, som reformen medfører.

Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget mener, det er afgørende, at reformen føres ud i livet efter saglige og faglige præmisser: at barnet sikres den for barnet bedste indsats gennem en faglig og saglig udredning af barnets situation og tarv, herunder samtaler med barnet, at der sker opstramninger med hensyn til sagsbehandlingen, og at sagsbehandlerne får tilstrækkelig efteruddannelse. Det skulle meget gerne føre til langt større kontinuitet for barnet.

Det er ligeledes afgørende for S, SF og RV, at reformen gennemføres efter intentionerne, og at økonomien først vurderes efterfølgende. S, SF og RV er klar over, at der med tiden kan blive mindre udgifter til området, men de mindre udgifter må afhænge af reformens virkeliggørelse efter reformens indholdsmæssige intentioner, og det er S', SF's og RV's faste overbevisning, at besparelser i sig selv hverken er i lovens ånd eller efter lovens bogstav.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget er af den opfattelse, at lovforslaget indeholder en række initiativer, som styrker retssikkerheden for både børn og voksne.

Lovforslaget giver både børn og forældre en lang række nye rettigheder, og det er et menneske- og familiesyn, som Dansk Folkeparti bifalder.

Dansk Folkeparti bifalder især, at viften af tilbud udvides med netværksanbringelser.

Dansk Folkeparti mener, det er vigtigt, at der lægges vægt på de ressourcer, som barnets familie og netværk er i besiddelse af, inden man vælger arten af hjælpeforanstaltninger.

I Danmark har man hidtil været tilbageholdende med at anvende slægtsanbringelser. Derfor er det positivt, at det helt klart fremgår af lovforslaget, at det er et vigtigt mål, at man i højere grad skal udnytte de ressourcer, der er i barnets familie og netværk.

Det er Dansk Folkepartis helt klare holdning, at man ikke skal anbringe et barn på en institution eller hos en fremmed plejefamilie, hvis der er

nogle kærlige bedsteførelde, onkler eller tanter, der kan og vil påtage sig opgaven.

Et *mindretal* i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for ændringsforslag nr. 4, men vil stemme imod ændringsforslag nr. 1-3 og 5.

Enhedslistens medlem af udvalget mener, at den nye anbringelsesreform bringer børn, der er i vanskeligheder, endnu mere i vanskeligheder. Enhedslisten er af flere grunde ikke med i reformen. De væsentligste grunde er det nye tiltag, som kaldes netværksanbringelser uden vederlag, og at pengene til den bureaukratiske del af lovforslaget hentes fra satspuljen.

Netværksanbringelser uden vederlag betyder, at når man har besluttet, at et barn skal anbringes uden for hjemmet, får sagsbehandlere pligt til at afsøge, om der skulle være noget familie, en onkel, en mormor eller lignende til barnet, som vil tage barnet i pleje, vel at mærke uden at modtage et vederlag. Hermed siger man, at det ikke er arbejde at modtage børn i vanskeligheder. Ydermere risikerer man at presse familier, der slet ikke er gearet til den opgave, det er at modtage et barn i vanskeligheder, og hvor følgerne så er, at det går endnu mere galt. Allerværst er det vel, når barnet får at vide, at familien siger nej tak.

Enhedslisten har derfor stillet ændringsforslag om, at de gratis netværksanbringelser skal ud af reformen.

Samtidig skal det bemærkes, at der selvfølgelig er anbringelser, hvor det er ganske naturligt og positivt, at anden nær familie tager over, f.eks. ved forældres pludselige dødsfald.

Satspuljemidlerne er som bekendt penge, som er taget fra mennesker på overførselsindkomst og Enhedslisten er derfor ikke med i satspuljeforliget.

Enhedslisten stemmer imod lovforslaget.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Si-umut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.